

TALARCZYK IGNACY (1899-1940)

Urodził się 19 stycznia 1899 roku w Gostyniu. Syn Macieja i Katarzyny z domu Sobczak. Ukończył szkołę elementarną w Gostyniu oraz półroczny kurs księgowości. Brał udział w I wojnie światowej. Od 1916 roku walczył na froncie zachodnim, gdzie dostał się do niewoli angielskiej. Zwolniony z niej, we wrześniu 1918 roku wstąpił do 1. pułku strzelców armii polskiej pod dowództwem gen. Józefa Hallera. Z armią tą wiosną 1919 roku powrócił do kraju. Następnie z pułkiem, w którym służył (przemianowanym na 43. pułk piechoty), skierowany został na front polsko-bolszewicki. Wyróżnił się w sierpniowych walkach 1920 roku, za co został odznaczony Krzyżem Walecznych. Po zakończeniu wojny pozostał w wojsku. Po ukończeniu Szkoły Podoficerów Zawodowych w Grudziądzu został mianowany 24 stycznia 1924 roku sierżantem i szefem kompanii w 43. pułku piechoty w Dubnie.

W 1931 roku przeniesiono go na stanowisko podoficera ewidencji personalnej pułku. W 1938 roku awansowany został na stopień chorążego. Brał udział w kampanii wrześniowej. Na początku września 1939 roku pułk, w którym służył, skierowany został na front zachodni, gdzie walczył z Niemcami (Kieleckie). Chorąży Ignacy Talarczyk 4 września udał się do Równego, by organizować oddziały zapasowe dywizji. Prawdopodobnie 17 września, po zajęciu miasta przez Rosjan, dostał się do niewoli. Osadzony został w obozie w Kozielsku, skąd napisał do żony 3 listy – z grudnia 1939 roku oraz ze stycznia i lutego 1940 roku. 29 kwietnia 1940 roku późnym wieczorem został wywieziony (lista NKWD nr 052/4, poz. 54 z 27 kwietnia 1940 roku) i 30 kwietnia zastrzelony w lasu katyńskim. Zwłoki chor. Talarczyka wrzucono do dołu oznaczonego później nr. 2. W kwietniu 1943 roku członkowie Komisji Technicznej PCK wydobyli je, zidentyfikowali, oznaczyli kolejnym numerem (AM) 309 i pochowali w drugiej bratniej mogile na nowo zbudowanym polskim cmentarzu wojennym. Przy zwłokach znaleziono świadectwo szczepienia w obozie i receptę z apteki A. Kozakiewicza w Dubnie. Posiadał odznaczenia: Krzyż Walecznych, Medal Niepodległości, Brązowy Krzyż Zasługi.

W 1924 roku zawarł związek małżeński z Marią Kowalczyk. Miał dwoje dzieci: (Danuta, ur. 1925; Zygmunt, ur. 1928).

CAW MN 17 IX 1932 – Amtliches Material, s. 174; A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s.192; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 233; „Wojskowy Przegląd Historyczny” 1991, nr 1, s. 402-403; R. Wołagiewicz, *Katyn w albumach rodzinnych*, suplement, Szczecin 1993, s.2 5 (fot.); W. Śmigielski, *Gostyńska lista katyńska*, „Gazeta Gostyńska” 1994, nr 19, s. 33; *Rozstrzelani w Katyniu*, Warszawa 1995, s. 245; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 370-371; *Katyn: księga cmentarna*, Warszawa 2000, s. 641 (fot.); W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 95-96.